

عنوان مقاله:

خشت و شعر

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی معماری، موسیقی، ادبیات (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حسین ریاحی

آیدا فقیر

خلاصه مقاله:

با توجه به تأثیر بسزای شعر در فرهنگ ایران، تلاش ما بر آن است که چگونگی استفاده برخی معماران از راهبرد شعر، به عنوان دستمایه ای برای طراحی اثر معمارانه مورد بررسی قرارگیرد، بنابراین بستر پژوهش در حوزه معماری و ادبیات تعریف می شود. می خواهیم دریابیم معماران چگونه از راهبرد شعر در طرح هایشان مدد می جویند و آیا شعری که معمار به کار برده، می بایست در طرح نهایی منعکس گردد یا تنها می تواند نقطه آغازی برای طراحی باشد؟ برای دستیابی به این مهم، از روش پژوهشی کیفی، شاخه تحلیل محتوا در بررسی و جمع بندی مطالب، و از روش نمونه موردی (case study) به منظور بررسی کار چند معمار که از راهبرد شعر در طراحی معماری مدد گرفته اند، استفاده شده است. این معماران: هادی میرمیران از ایران، برونو تات آلمانی، تادائو آندوی ژاپنی و سیاوش ارمجانی ایرانی مقیم امریکا هستند. در انتخاب آنها، سعی شده معماری شرق، غرب، و ترکیبی از این دو، مورد بررسی قرار گیرد تا گستره وسیعی از حق انتخاب برای ما گشوده شود. شعر، به هر روشی که در معماری به کار آید، می تواند راه حل مناسبی برای جلوگیری از روند رو به رشد ماشینی شدن معماری باشد و از آنجا که چکیده روح شعر، که عنصری مملو از احساسات انسانی است در آن دمیده شده است، معماری را به حواس بشری نزدیکتر می سازد.

کلمات کلیدی:

شعر، معماری، درون مایه، دستمایه های طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/485765>

